

Πατέρας Θέμης Αδαμόπουλος: Εκδήλωση για την οικονομική ενίσχυση της ορθόδοξης ιεραποστολής στη Σιέρα Λεόνε

Ο πατέρας Θέμης Αδαμόπουλος βρίσκεται αυτές τις μέρες στο Σίδνεϊ και σήμερα στις 7:00 θα βρίσκεται στο The Brighton Le Sands RSL Club (351 Bay St, Brighton-Le-Sands) σε εκδήλωση που γίνεται για την φιλανθρωπική οργάνωση «ParadiseKIDS4AFRICA» της ορθόδοξης ιεραποστολής στη Σιέρα Λεόνε. Τα εισιτήρια της εκδήλωσης κοστίζουν 40 δολάρια (Paypal) ή 50 δολάρια αν τα αγοράσετε στην είσοδο.

Λόγια από μια παλιότερη συνέντευξη του πατέρα Θέμη Αδαμόπουλου που πρέπει όλοι να κρατήσουμε στη μνήμη μας:

«**Δ**εν μπορεί κάποιος να γίνει ιερέας, αν δεν ματώσει την ψυχή του από πόνο. Η γυναίκα της Αφρικής είναι η πιο ταλαιπωρημένη, η πιο πονεμένη και αδικημένη γυναίκα του πλανήτη. Πρέπει να συντηρήσει τέσσερα με πέντε παιδιά χωρίς σύζυγο. Πρέπει να αποφασίσει καθημερινώς ή σαπούνη ή ψωμί. Πρέπει να αποφασίσει αν θα στείλει τον γιο της στο σχολείο ή την κόρη της. Χωρίς καμία βοήθεια και παροχή από το κράτος. Η γυναίκα της Αφρικής είναι εκείνη που πουλά ακόμη και το κορμί της για ένα κομμάτι ψωμί, ώστε να μην πεθάνουν τα παιδιά της από την πείνα. Βλέπω ότι εσείς παραπονιέστε, επειδή βλέπετε μόνο τι θέλετε αλλά δεν βλέπετε τι έχετε. Αν έχετε νερό και ηλεκτρικό, για μένα είστε πλούσιοι! Όταν έχετε σπίτι καμωμένο από πέτρα και

δεν ζείτε μέσα σε τενεκέδες, γιατί και οι τενεκέδες είναι πολυτέλεια για τους κατοίκους της Αφρικής που ζουν σε χάρτινες καλύβες, τότε για μένα είστε πλούσιοι! Γιατί στη Σιέρα Λεόνε αυτά δεν τα έχουν... Αυτός που θέλει να γίνει ιερέας πρέπει να έρθει εδώ, στην Αφρική. Πρέπει να δει πώς ζουν οι άνθρωποι εδώ. Πρέπει να αντιταχθεί με αυτό το δαιμονικό που συμβαίνει σε αυτή την ήπειρο, σε αυτό το μισό του πλανήτη Γη. Να κάνει τον δικό του πνευματικό αγώνα ταπείνωσης. Να ζήσει τη φτώχεια. Να δει ότι κάποιος ζητιανεύουν ολόκληρη την ημέρα για να μπορούν να έχουν ένα κομμάτι ψωμί. Μια σακούλα ρύζι δίνεις σε αυτά τα παιδιά και σου φιλούν τα πόδια! Πήγα στα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Δίδαξα θεολογία στην Αυστραλία, προσπαθούσα να διδάξω τους νέους ιερείς εβραϊκά. Κάποια στιγμή είπα "τι κάνω

εδώ πέρα;". Ένα ντοκιμαντέρ με τη μητέρα Τερέζα άλλαξε τη ζωή μου. Θαύμασα ό,τι είχε κάνει. Δεν ήταν θεολόγος, δεν ήταν ακαδημαϊκός. Όμως η δουλειά της ήταν εξαιρετική, ήταν απίστευτη. Ανοιξε την καρδιά μου! Είπα "θα τα αφήσω όλα και θα πάω να γίνω ό,τι ήταν η μητέρα Τερέζα". Είμαι πολύ χαρούμενος στην Αφρική. Πολύ πιο χαρούμενος από ό,τι ήμουν και στην Αμερική και την Αυστραλία. Πρέπει να δεις τον πόνο του κόσμου για να γίνεις παπάς. Να βγάλεις το "εγώ" βλέποντας τον πόνο του άλλου. Για τα παιδιά της Αφρικής ο θάνατος είναι μέρος της καθημερινότητάς τους. Ζεις δίπλα τους και ανάμεσά τους. Αυτό πρέπει να το δουν. Να το ζήσουν. Να το πολεμήσουν όσοι λένε πως έχουν ταχθεί να κάνουν έργο Κυρίου. Όσο υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό, υπάρχει ελπίδα για όλους!»

Ο Σταύρος και η Βίκυ Κρητικού προσφέρουν βοήθεια στους πρόσφυγες

Σε μια κίνηση ανθρωπιάς και αλληλεγγύης οι συμπάροικοι Σταύρος και Βίκυ Κρητικού έσπευσαν να βοηθήσουν με κάθε τρόπο πρόσφυγες που έφτασαν από τα παράλια της Τουρκίας στη Λέσβο. Όπως αναφέρει ο κ. Κρητικός που βρίσκεται με τη σύζυγο του για διακοπές στην Ελλάδα είχαν κάσει για το μεσημεριανό φαγητό σε ταβέρνα στην παραλία Καγια στη Σκάλα Συκαμινίας όταν διέκριναν ένα φουσκωτό σκάφος που κατέφτανε από την Τουρκία μεταφέροντας περισσότερους από 50 πρόσφυγες του πολέμου από τη Συρία. Χωρίς δεύτερη σκέψη, μαζί με την σύ-

ζυγο του Βίκυ, την φίλη τους κα Ειρήνη και άλλους ανθρώπους που βρισκόταν εκείνη την ώρα στην ταβέρνα πήραν νερό και φαγητό και έτρεξαν να προσφέρουν κάθε δυνατή βοήθεια στους πρόσφυγες. Συγκλονιστικές και βαθειά ανθρώπινες οι κουβέντες του κ. Κρητικού: "Ήταν πιο τυχεροί από άλλους. Ένα νέο ταξίδι τους περιμένει καθώς συνεχίζουν το δρόμο τους. Μια θλιμμένη υπενθύμιση των προγόνων μας που διέσχισαν τις ίδιες θάλασσες το 1922. Τους εύχομαι καλό ταξίδι, ιδιαίτερα στη Φατιμά, τον άνδρα της και τα τέσσερα παιδιά της".

Ιερός Ναός Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης στο Νιουτάουν: «Φεύγουν από τη ζωή οι δωρητές που στηρίζουν το προνοιακό έργο του Πατέρα Νεκτάριου...»

Το φιλανθρωπικό έργο που προσφέρει ο Πατέρας Νεκτάριος Ζορμπαλάς στον Ιερό Ναό Κωνσταντίνου και Ελένης στο Νιουτάουν είναι γνωστό σε όλους τους συμπάροικους. Η εφημερίδα έχει αναφερθεί και άλλες φορές στο σημαντικό έργο του ιερέα, των εθελοντών και του Κέντρου Προνοίας της Αρχιεπισκοπής προς τους λιγότερο ευνοημένους συνανθρώπους μας αλλά και στους ηλικιωμένους και μοναχικούς Έλληνες. Καθώς οι μετανάστες της πρώτης γενιάς φεύγουν σιγά σιγά, οι δωρητές λιγοστεύουν και είναι

σημαντικό και η επόμενη γενιά να βοηθήσει όσο μπορεί τον καλό ιερέα να συνεχίσει το έργο του. Όποιος, λοιπόν, μπορεί να βοηθήσει, ας το κάνει με όποιο τρόπο μπορεί. Το φιλανθρωπικό έργο που γίνεται στον Άγιο Κωνσταντίνο και Ελένη δεν χρηματοδοτείται από καμιά κυβερνητική υπηρεσία. Ότι έχουν καταφέρει μέχρι σήμερα, ταίζοντας, ντύνοντας, ψυχαγωγώντας, ενισχύοντας οικονομικά χιλιάδες ανθρώπους κάθε χρόνο γίνεται κυρίως χάρη στην ανώνυμη προσφορά και την εθελοντική εργασία.